

Naast ongelooflijke dreigingen van de Palestijnse terroristen, van Syrië, van de atoombommen van Ahmadinejad, van de derde intifada, van het uitroepen en goedkeuren van een Palestijnse staat, zijn er ook nog een groot aantal diepe en gevaarlijke valkuilen waar premier Netanjahu en zijn volk voor staan.

De bekende [Jan Willem van der Hoeven](#), die al heel wat decennia onvermoeid op de bres staat voor Israël, wijst in zijn mail-bericht van de 7e juni op vijf van die valkuilen. Deze vijf vat ik even samen. De andere twee van de zeven die hier volgen, voeg ik toe.

Dit voor uw informatie en voor voorbede.

1. Dat de Kadima-partij geen regeringspartner wordt. Deze partij staat onder een vloek omdat zij verantwoordelijk zijn voor het terugtrekken uit Gaza in augustus 2005. Toen werden zo'n 8.000 Joodse mensen uit Gaza uit hun huizen, bedrijven en synagogen verjaagd. Gaza is nu een Hamas-terroristennest.
2. Dat Netanjahu niet naar Parijs gaat. Hij wil daar proberen de erkenning door de VN van een eenzijdig uitgeroepen Palestijnse staat tegen te houden. Israël heeft van Frankrijk noch van andere Europese landen iets goeds te verwachten.
3. Dat Netanjahu en minister Barak zich niet al te bezorgd maken over interne verwijten dat Israël indertijd het 'vredeplan' van Saoedi-Arabië niet heeft geaccepteerd.
4. Dat Israël de gevangene terrorist Barwan Barghouti niet vrijlaat of ruilt tegen bijvoorbeeld Gilad Shalit. Barghouti is de enige Palestijnse leider die Fatah en Hamas kan verenigen (tegen Israël). Hem vrijlaten zou net zo'n vergissing zijn als die van premier Menachem Begin die toestond dat Arafat en zijn bende uit Tunis terugkwamen. Dat heeft geleid tot de rampzalige Oslo-akkoorden en tot veel terrorisme in Israël.
5. De belangrijkste valkuil voor Israël en z'n leiderschap is dat Israël gaat leven 'volgens de wegen van de heidenen'. Jan Willem noemt Tel Aviv als voorbeeld. In de Bijbel wordt Israël vaak gewaarschuwd niet te wandelen zoals de heiden-volken rondom.
6. Dat Israël niet vertrouwt op de uzi's (uzi betekent 'mijn kracht'), maar meer gaat vertrouwen zoals koning Uzziah uit de Bijbel. Uzziah betekent: De HERE is mijn kracht. Een hoge militair in Israël heeft eens opgemerkt dat men meer aandacht moet geven aan de God in de strijd. Het IDF is belangrijk, maar alles hangt af van de zegen en hulp van de HERE, de God

Geschreven door Administrator

donderdag, 09 juni 2011 10:22 - Laatst aangepast donderdag, 09 juni 2011 10:29

---

van Israël.

7. Dat Israël niet leunt op de 'geknakte rietstaf'. In oude tijden was dat Egypte (Ezechiël 29:6).

Tegenwoordig is dat Amerika. Ezechiël waarschuwt verder dat als Israël die vastgrijpt het hen de schouder openrijt en aan het wankelen zal brengen.